

Η ΣΤΙΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η 26η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

Στις 6 μ.μ. της περασμένης Τετάρτης 23 Μαΐου έγινε εις τὰ Γραφεία μας η 26η κλήρωσις δια τὴν διανομὴν τῶν δώρων τοῦ Ἑβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου», παρασχεμένου πολλῶν δημοσιογράφων καὶ ἐκλεκτῶν κόσμου. Ἀπὸ τῆν κλήρωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἴρον τεθῆ ὅλα ἡ ἀριθμοὶ ἢ δημοσιεύσαντες εἰς τὰ φύλλα τοῦ «Μπουκέτου», ἀνεσφάθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ :

Ὁ ἀριθμὸς 23033, ὁ ὁποῖος κερδίζει ὀλοκλήρως τὴν σειρὰν τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Μπουκέτου».

Ὁ κἀποὶ ἐννέα ἀριθμοὶ, οἱ ὁποῖοι κερδίζουν ἀνὰ ἓν βιβλίον τοῦ περιοδικοῦ ἱστοριοματοῦ τοῦ Πάυλ Φεβάλ «Ὁ Κατεῖν Φάντασμα» : 297, 14831, 14845, 15235, 21996, 5051, 4030, 5836 καὶ 933.

Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ ἢ λήγοντες εἰς 33 (ἦτοι εἰς τὰ δύο τελευταῖα ψηφία τοῦ 1ου ἀριθμοῦ 23033), κερδίζουν ἀνὰ ἓν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου», τῆς ἀρκεταῖς τῶν τυχερῶν ἀναγνωστῶν μας.

Ἡ 27η κλήρωσις τοῦ Ἑβδομαδιαίου Λαχείου μας θὰ γῆν καὶ πάλιν εἰς τὰ Γραφεία μας, τὴν 30ὴν Μαΐου. Ὅσοι ἐπιθεσίου, δύνανται νὰ παρεμβῶσιν.

Ἐπίσης ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τῶν ἐταρῶν κερδίζουν βιβλία, πρέπει νὰ μᾶς σταίλουν τὰ σχετικά δελτία μετὰ τοῦ κερδίζοντος ἀριθμοῦ, ἀναγράφοντες ἐπὶ τοῦ δελτίου τὸ ὄνομα τῶν καθάρῶν, τὰ παραλαμβάνον δὲ τὰ βιβλία τὸν ἀπὸ τὸ Ὑποκαρτοῦν τῆς ἐταρίας τῶν, εἰς τὰ ὁποῖα θ' ἀποσταλῆ—ἐπὶ ταῦτα—μετὰ σχετικοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ ἐπεξηγηματικῆ ἐγκυλίω.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύομεν καὶ σήμερον τὰ ὀνόματα τῶν τυχερῶν τοῦ Ἑβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου» :

- Ὁ κ. κ. : Ἀναστ. Κόρφας Ρόδος,
- Γ. Μαρτῆς Ἀθῆνα, Ν. Μουσαντάκης Πάτρα, Βάσιος Περδῶν Πειραιεύς, Π.ο. Προκόπιον Καλογεῖας, Δημ. Καλατζόπουλος Ἀγρία, Π. Σαφλάς Σάμος, Μ. Σαραντάκης Ναύα, Δημ. Λαμιανὸς Κόστω (Δυμόν), Ἰ. Νίνος Νεμέα, Στ. Σάνθη; Ἥλιος, Μαρία Νικολέτα Ν. Φιλιπῶν, Α. Κοκκινάκης Ἀθῆνα, Παναγ. Μαροῦλος Ἀθῆνα, Τ. Τσιφουτῆς Κυαλλίνια, Εὐάγ. Ἀνδρεάδης Χίος, Ι. Θεοδοσόπουλος Μεγαλά, Γεω. Ἀσσάνης Ἀργουσιῶν, Ἀννέτα Παρζούσση Θεσσαλονίκην, Μαρίνα Πουλιανὸν Ἰκαρία, Π. Καρούλιαν; Ἀθῆνα, Πόπη Ἀλεξάνδρου Ἀθῆνα, Μιχ. Πολίτης Πειραιεύς, Ἀθ. Μαστραφῆς Πειραιεύς, Β. Πελεκάνος Πάτρα, Μαρία Κασσιδιῆ Πειραιεύς, Π. Κατακλιῆς Ν. Χαλιτσῶν, Γ. Καραγιάννης Ἀθῆνα, Ι. Λακωνιάτης Παλαιόκωστον Κρήτης, Δ. Σουβῆρης Λεβάνεια, Α. Στυριόπουλος Ἀμαλίας, Ἀρτ. Χατζῆρας Ἀθῆνα, Μίσης Μιλιανὸς Αἴγιον, Ν. Κατωεῖρας Ἰστρού, Δημ. Μοῦρης Θεσσαλονίκην, Ἀνδρέας Μαρδεμῆας Ζευγολιτὰ Μεσσηνίας, Σάββας Γ. Ἡλιὸς Σέρρα, Γ. Παναγιωτοπούλου Ἀθῆνα, Μ. Βεσαλιῶς Πειραιεύς, Ἀντωνία Βαροῦδη Ἀμαροῦσι, Γ. Ίωάννου Ἀθῆνα, Α. Βασιλείου Ἀθῆνα, Γ. Κατεβῆτης Ἀθῆνα, Α. Παναγιῆς Κάρυστος, Φοῖβος Σερματάλης Ἀθῆνα, Ν. Γαλάζιος Δουρογυθίη Ἀθῆνῶν, Κ. Σκαναβῆς Ἀθῆνα, Γ. Γαβριηλίδης Παγερῶν Ἀθῆνῶν, Ι. Χαμακασιόπουλος Πειραιεύς, Μ. Κανακῆς Ἡροδόσιον Κρήτης, Α. Μοῖσης Θεσσαλονίκην, Γ. Κριόφτης Ἄργα, Ζαχ. Πέρης Ζάκυνθος, ἐκέρδιον ἀνὰ ἓν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου».

Η 28η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Τὰ Δῶρα)

Εἰς τὴν 28ην κλήρωσιν τοῦ Ἑβδομαδιαίου Λαχείου μας, ὁ 1ος ἀριθμὸς θὰ κερδῆ ὀλοκλήρως τὴν σειρὰν τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Μπουκέτου». Ἐννέα κατὰ σειρὰν ἀριθμοὶ θὰ κερδίζουν ἀπὸ ἓν βιβλίον τοῦ περιοδικοῦ ἱστοριοματοῦ «Ὁ Κατεῖν Φάντασμα». Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ ἢ λήγοντες εἰς τὰ δύο τελευταῖα ψηφία τοῦ 1ου ἀριθμοῦ θὰ κερδίζουν ἀπὸ ἓν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου», ἀποσφαιδιστὸς ἐτους θέλων. Ἐκ τῶν ἐπιθεσίωντων εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ «Μπουκέτου».

Ὁι ἐν Ἀθῆναις κερδίζοντες θὰ φέρνουν τὸ φύλλον μετὰ τὸ ἐν αὐτῷ δελτίον στὰ Γραφεία μας καὶ θὰ παίρνουν τὰ δῶρα τῶν. Ὁι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις θ' ἀποκόπουν καὶ θὰ μᾶς σταίλουν τὰ δελτία τῶν καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ δῶρα τῶν μετὰ τὸ Τελεφερόνιον ἢ μὲσω τῶν Ὑποκαρτοῦν μας. Κάθε ἀναγνωστὴς δύναται νὰ ἀποσφαιδίσῃ καὶ δύο καὶ τρία φύλλα, καὶ νὰ ἔχη περισσότερες ἐπιδοὺς κέρδων. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν κληρώσεων δημοσιεύονται καθε βδομάδα κατὰ φύλλον τοῦ «Μπουκέτου». Ὁι κερδίζοντες πρέπει νὰ στείλουν νὰ παραλάβουν τὰ δῶρα τῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἄλλως δὲν εὐθύνομεθα σχετικῶς.

Πορτογαλλίας, κλπ. κλπ..

Μιά μέρα, ὁ Νασιόλιον ἀσκήτηζε νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ μᾶς τὴν δουρασίαν τὸν Ζυνο, τὸν ὁποῖο ἔξακολοῦθοιμεν κατὰ βάθος ν' ἀγαπᾶ καὶ νὰ ἐκπαινεθῆμεν, γὰρ νὰ δῆ ἂν ἦταν ἀκόμα κατὰλληλος γὰρ σοφίᾳ δουλειᾶ. Καὶ τὸν ἀνόμασε γενικό διοικητὴ τῶν ἐπαρχῶν τῆς Ἰλλυρίας. Ὅταν ὁ Ζυνο ἔλαβε τὸ διεσπῶτο, ἄρχισε νὰ πηδᾷ πάλιν στὶς χωριέλλες καὶ στὰ τραπέζια, ἀπὸ τὴν χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό του ...

Τὸ Μάτιον τοῦ 1813 ὁ Ζυνο βρισκόταν στὴ νέα εἰδρα του, στὴ Ραγεῖσα. Ὁι προήγοντες τοῦ τότε ἔβαναν θεομῆ, ἐνθουσιάζον ἴσοδοξοι, στὸν ἀντιπλοῦστον τοῦ Νασιόλιοντος, τὸν τρισπένδοξο στρατηγὸν τῆς Μεγαλῆς Στρατιάς... Τὴν ἔσθη ἐκείνη ὁ Ζυνο πίστευε βαθειὰ καὶ ὁ γυμνασιὸς εἶνε ἕνα μοναδικὸ μῆσον γὰρ νὰ ζῆσῃ ὁ ἄνθρωπος πολλὰ χρόνια. Εἶχε, βέβαια, ἀνατιθεῖν τὴν πεποιθῆσαι του ἐπὶ πολλοὺς φίλους του, οἱ ὁποῖοι τὸν ἄγωναν κωνόντας τὸ κεφάλι τοῦς... χωρὶς νὰ τοῦ φέρνουν καμιά ἀντίρρηση, καὶ δὲν εἶχε κάνει ἀκόμη ἐφαρμογὴ τῆς γεμινιστικῆς του θεωρίας. Σαρκῆνα Λουκῶν ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν, μετὰ τὴν ἐγκωσῆ μᾶς μεγάλῃς χορευτικῆς δεξιότητος, τοῦ διοργάνωσαι σὸ μὲγαλό του, ν' ἀποδείξῃ στοὺς καλεσμένους του τ' ἀγαθὰ καὶ τὰ πλεονεκτήματα τῆς θεορίας του...

Τὴν ὁμοίαν ἐν βραδείᾳ καὶ ὅσῃ τῆς δεξιότητος, τετρακόσια περίπου πρόσωπα — ὅλη ἡ ἀριστοκρατία τῆς Ραγεῖσας καὶ τὸν περιχώρον — εἶχαν συγκεντρωθῆ στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ διοικητηρίου. Ἡ ὄρα ἄμωσ περιόσως καὶ ὁ γενικός διοικητῆς δὲν φανόταν. Ὁι καλεσμένοι ἄρχισαν ν' ἀνησυχῶν, ὅταν, ἐπὶ μιᾷ στιγμῆ, ἤπιξαν στὴν αἴθουσα δύο θαλαμηπόλοι, μετὰ ὁποῖο μελανιασμένοι, σάν νὰ τοῦς ἴοθε σπαιφῆσαι, μετὰ μᾶτα πεταγμένα ἔβω ἀπὸ τὴς πόγγες.

Τὰ βλέματα ὄλων στράφησαν τότε πρὸς τὴν πόρταν. Καὶ ἐπὶ λίγῃ παρουσιαζόμενον ἐπιτέλους καὶ ὁ γενικός διοικητῆς τῶν ἐπαρχῶν τῆς Ἰλλυρίας. Τὰ λουστρινῶνα σκαρῶν του λαμποκοποῦσαν, τὸ σπαθὶ τῶν πετόσων λάμφει, ἡ κολλήρομη ταῖνια τοῦ ἦταν περασμένη διαφανῆς ἄτ' τὸ σπῆθος του, ἦταν φοροτομένη παρόσχημα, τὰ μαλλιά του ἦσαν χτενισμένα μετὰ μεγάλη προσοχῆ... Μετὰ τὴ διαφορά ὅτι ὁ Ζυνο δὲν φοροσσε τίποτ' ἄλλο ἐκτός ἀπὸ τὰ ἔξω-τήματα, τοῦ σᾶς ἀναφέραμε παραπάνω. Κατὰ τὰ ἄλλα ἦταν γυνός, ὀλόγιμος, ὁσως τὸν γέννησε ἡ μητέρα του ...

Ὁ Ζυνο ἔοριξε στὴν ὁμοίαν ἓνα Ὀλίμπιο βλέμμα καὶ ἴστερα, κρατώντας τὸ καπέλλο του κάτω ἀπὸ τὴν μισομάλη του, ἔβανε τῶρα βλήματα ἠεροσπᾶ, ἢ ἐπισημῶτητα καὶ μεγαλοπρόσχημα...

Ἐβνε ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ ἡ σερνή τοῦ ἐταλοῦσθῆσαι.

Ἡ γυναικὲς καὶ τὸ κορίτσι ἄρχισαν νὰ σφαιλίζον, σφαιλίζοντας τὸ πρόσωπο μετὰ τὰ δύο χεῖρα του, ἐνὸς οἱ ἄνδρες μοῦνχαζον ἀπὸ τὴν ὄρην καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦς... Ἐλιφονήματα τρώοι καὶ καταπλήξωσ ἀκούσθησαν... Καὶ ἔσφαινα ὅλοι οἱ καλεσμένοι ἔσφαισαν πρὸς τὴς πόγγες καὶ ἔξωανίσθησαν ἀπὸ τὴν αἴθουσα, ἔξακολοῦθόντας νὰ φωνάζον καὶ νὰ διαμαρτύρονται ...

—Τὶ διάβολο πάθαν ; ἀναρωτήθηκε περίεργος ὁ Ζυνο, ὅταν ἔβανε μόνος στὴν αἴθουσα. Τρελλάθησαν ἠητος ! ...

Κι' ἔσφαιξε ἓνα βλέμμα ἀπάνω του, γὰρ νὰ δῆ μῆπως ὀπῆγξε καμιά ἀνομαλία ἢ ἔλλειψις στὴν περιβολῆ του... Καὶ τότε χτέτησε τὸ μετῶπο του μετὰ τὸ χεῖρ του :

—Τόρα καταλαβαῖνο, εἶπε, γιατί προσεβλήθησαν οἱ καλεσμένοι μου καὶ τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια ! Ἀησιόνησα νὰ βάλω τὰ...σπαιροῖνα μου, γι' αὐτὸ ἠμωσῶνα μεζῶ μου ! Δὲν χωράει, βέβαια, ἄλλη ἔσφαιξη ! ... Τὶ τυπικὸ ἄνθρωπον. Θεέ μου, τί τυπικὸ ἄνθρωπον ! ...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : "Ἄλλα καταπληκτικὰ, ἀπίστευτα, ἐξω-φρενικὰ ἀνέκδοτα τοῦ Ζυνο.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΝΑ ΦΑΚΙΡΙΚΟ ΘΔΥΜΑ

Ὁ δόκτωρ Ἐρρίκος Χένσοιτ, στὸ βιβλίον του «Ἀναμνηστικὸ ἀπὸ τὴν διαμονῆ μου στὸ Θιβέτ καὶ τὴς Ἰνδίας», περιγράφει μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ τὸ ἔξῃς φαινομενὸ θαύμα, τοῦ τὸ εἶδε μετὰ τὰ ἴδια του τὰ μάτια :

Ὁ φακίρης πέταξε ἔξωφρα ἓνα σφαιρὶ πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸ σφαιρὶνὸ στάθηκε ὀρθον, μετὰ τὴ μᾶ ἀκρῶν του σφαιρημένη στὴ γῆ. Ἐστειτα φώναξε ἓνα παιδί καὶ τὸν ἔβλε μετὰ νὰ ἀναμνηστικῆ ἀπάνω στὸ σφαιρὶν. Ὅταν τὸ παιδὶ ἔβησε σ' ἓνα ὀφθαλμῶνο ἴψωσ, χάρηκε ! Ἐστειτα φώναξε ἔν' ἄλλο παιδί, τὸ ὁποῖον μόνις ἔβησε στὸ ἴδιον ἴψωσ, γίνηκε μετὰ μῆξ χλῖμα κομμάτια καὶ τὰ κομμάτια τῶν πέσινα ἠαποῦμένα καταγῆς.

Ἄλλ' ἐνὸς τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν κόντενε νὰ παραφρονησῆ ἀπὸ τὸ φρεναλῶ θαύμα. πετάχθησαν ἔξωφρα ἀπὸ κάποια μεριά τὰ δύο παιδία, γεμάτα ἠγεία καὶ ζῶη.

